

Vrijgezellenavond

Monoloog

(mannelijk acteur)

Ingrid Vloemans

Ingrid Vloemans
Beemdenstraat 17
2300 Turnhout
GSM: 0495 64 11 55
ingridvloemans@telenet.be

Uitgegeven bij ALMO B.V.B.A.
Auteursbureau
E-mail: info@almo.be

Korte inhoud:

Een man komt al bellend de scène op en komt dan een kennis tegen. Die kennis is het publiek. Hij vertelt dat hij 's anderendaags gaat trouwen en legt aan zijn kennis uit, waarom het er nog niet eerder van gekomen is.

Op het einde krijgt hij weer telefoon. Zal de bruiloft nog doorgaan?

Personage: Man van rond de 50 jaar.

Duurtijd: 15 minuten

Decor: Cafétafeltje met daarop een pint.

(Een man komt al bellend met zijn GSM op)

Nee Mark... je weet, een feestje dat is niets voor mij... Je kent me toch nietwaar? Ik wil gewoon, rustig genieten van mijn laatste avond als vrijgezel... nee... je moet je echt niet verplicht voelen! Ik ben al heel blij dat je morgen mijn getuige wil zijn. Dat doet me heel veel plezier! Sorry Mark, ik moet je laten, want ik loop hier zojuist een kennis tegen het lijf... ja... ik zie je dan morgen... en nog eens bedankt hé... ja... dag Mark...

(Het publiek is nu "de zogenaamde kennis".)

Oh, goedenavond... dat is lang geleden! Hopelijk alles o.k.? Met mij? Ja, ja, met mij is alles dik in orde! Ik ga morgen trouwen! Daar kijk je van op nietwaar? Niemand, die me al langer kent, kan het geloven en toch is het zo! Eindelijk zal het ervan komen! Nu het zo dichtbij komt, durf ik het zelf te geloven, want in het verleden is er al **altijd iets** tussen gekomen! Maar deze keer... oh! Wat zeg je? Hoe het er dan toch van gekomen is? Ja... hoe gaat dat in het leven, nietwaar. Het wou maar niet lukken met mijn vorige relaties en op het ogenblik, dat ik het eigenlijk al had opgegeven, is ZIJ in mijn leven gekomen. Heb je even tijd? Willen we samen iets gaan drinken? O.K.

(Al pratend gaat hij verder, terwijl hij een rondje maakt op de scène en dan aan een tafeltje gaat zitten, waarop "een pintje" klaar staat.)

Hier vlakbij weet ik een gezellig cafeetje. Daar kwam ik vroeger, toen ik jong was, altijd. Naar het schijnt is het nog niets veranderd.

(Nu zit hij aan het tafeltje en heft het glas op naar het publiek.)

Alé santé! Het is per slot van rekening mijn vrijgezellenavond! Nee, ik wou geen feestje. Dat had mijn vriend Mark ook al voorgesteld. Hij gaat morgen mijn getuige zijn. Nee, nee... **één** pintje en dan naar huis. Ik wil morgen met een frisse kop "Ja" kunnen zeggen!

Wie de gelukkige is? **Ik** natuurlijk! Oh... je bedoelt het zo? Het is mijn buurvrouw, Angèleke. Een paar maanden geleden, is haar huisje afgebrand. Toen hebben ons moeder en ik haar tijdelijk "binnen gepakt". En ik heb haar dan ondertussen "binnen gedaan", als je begrijpt wat ik bedoel! En nu ben ik de gelukkigste man van de wereld!

Hoe het komt dat ik niet eerder de ware heb gevonden? Ja... hoe gaat dat... Eigenlijk komt dat ook door mijn broer, onze Stijn. We werden altijd verliefd op hetzelfde meisje. En wie ging er altijd mee lopen denk je? Hij deed het puur voor de sport, maar voor mij was het wel altijd serieus! En later, toe onze Stijn uit huis was, kwamen er niet meer zoveel vriendinnen bij ons thuis. En toen is ons moeder er zich mee gaan bemoeien. Ik zei nog: "Moeder!!! **Niet met mij hé!**" Maar ja, je kent ze nietwaar. Ik was nogal een verlegen manneke en ik was wat bang van de vrouwen. Ons moeder vond dat het hoog tijd werd dat ik "van 't straat geraakte".

“Trieneke Van Der Stichelen”, zei ze, dat is het liefste en mooiste meisje dat ik ooit heb gezien! Ze is heel verstandig en ze heeft een hart van goud! Ze is altijd heel deftig gebleven en ze heeft nog nooit een lief gehad! Ze is nog altijd maagd! Daar ben ik zeker van!

Ik kon me dat Trieneke al voorstellen; als ik er nog maar aan dacht, dan kreeg ik al overal jeuk!

Maar, op een zeker dag had ons moeder dat Trieneke toch meegebracht. Zo lelijk! Een remedie tegen de liefde! Dat zag ik dus absoluut niet zitten. Ik dacht: **niet met mij hé!** Maar hoe moest ik dat aan haar verstand brengen, zonder haar te kwetsen? En aan dat van ons moeder?

En toen kwam ik op een idee! Toen ons moeder even naar de keuken ging, zei ik stilletjes tegen Trieneke, dat ik eigenlijk homo was, maar dat ons moeder dat nog niet wist en dat ze dat tegen niemand mocht zeggen! Toen is ze heel erg beginnen snikken. Niet omdat ze daar zo ongelukkig over was, zei ze, maar haar vader zou haar iets aandoen, wanneer die te weten kwam, dat ze het nu weeral had verprutst. En van “dat homo zijn”, zou hij zeker niet geloven, want tenslotte heeft ons moeder toch voor een afspraak gezorgd? Eigenlijk had ik wel te doen met dat meisje ...

Ik zei tegen haar: “Weet je wat? Ik zal alles op papier zetten. Laat dat maar aan je vader zien, dan zal hij jou wel geloven”. Toen was ze opgelucht! Ik heb dan maar wat op een papiertje gekrabbeld en ondertekend. Zoiets van: “Ik Robert Schellekens verklaar dat ik homo ben. Ik ben zo geboren en dat zal nooit veranderen!”. Als ik dat kind daar een plezier mee kon doen, waarom niet hé. En ik dacht: daar kom ik gemakkelijk vanaf!

De voorwaarde was wel, dat ze dan tegen mijn moeder moest zeggen, dat ZIJ mij niet wou hebben! Anders kreeg IK weer naar mijn voeten. En juist toen ons moeder uit de keuken kwam zei Trieneke: “Sorry madam, ik moet je zoon niet hebben, want hij is niet knap genoeg voor mij en bovendien is hij mijn type niet!”

Dat heeft ons moeder heel moeilijk kunnen verteren! Daar is ze dagen niet goed van geweest! “Wat dacht die snotneus wel wie ze was! Zo’n lelijk scharminkel! Zo lomp als ’t achtereind van een varken en ze moet wel een hart van steen hebben om niet op jou te vallen! Ze floddert zeker liever van de ene naar de andere? Die vuile hoer! Die zet hier geen voet meer binnen!”

En mijn moeder heeft nooit nog iemand mee naar huis gebracht.

En wat later ben ik dan Natacha, een Russische, tegen het lijf gelopen. Van mijne kant was het liefde op het eerste gezicht! Ze was knap, vrouwelijk... kortom, ze had zo van die... en dan die heupen... en dan dat haar, zo schoon lang en prachtig glanzend... enfin, een droom... En ze scheen mij ook wel te zien zitten! Dus, we spraken af, maar we waren geen 5 minuten aan ’t dansen, toen de politie iedereen die daarbinnen was, kwam controleren. Ze hebben haar onmiddellijk opgepakt. Achteraf hoorde ik zeggen, dat ze illegaal in het land was en dat ze de eerste de beste man aan de haak wou slaan, omdat die dan voor haar zou zorgen. Toen heeft de politie haar weer op straat gezet en is ze nadien aan onze Stijn blijven plakken. Ik dacht nog: **Niet met mij hé! Maar wel met hem!** Ja... sorry...dat is misschien niet mooi van mij, maar ik heb er te veel mee afgezien...

Daarna is Sandra in mijn leven gekomen. Spijtig genoeg niet voor lang... Ik was aan ’t wandelen met onze Whisky en ineens zag ik daar een koppel vechten op straat. Die man was dat knap vrouwke aan ’t aframmelen! Ik zei: “Wil je daar eens dadelijk mee stoppen! Of...”. Hij draaide zich om naar mij... een kleerkast van een vent en hij zei: “Of wat?” En ik dacht: **maar niet met mij hé!** Ik was zo kwaad en ik heb die gast toen eens goed aangepakt! En pas op... als ik kwaad word, dan wil je dat niet meemaken, want ik kan geen onrecht verdragen!

Toen heb ik dat vrouwke in veiligheid gebracht bij mij thuis en ze klampte zich vast aan mij en zei, dat ze me nooit meer wou verlaten... dat ik haar held was, die haar van die bruid had gered. Het was een droom! Ik was zo verliefd als een puber! En toen ze terug naar huis was, zweefde ik op wolkjes en dacht ik alleen nog maar aan een toekomst samen met haar!

Maar toen kreeg ik weer met de politie te maken! Sandra had verklaard dat ik, uit pure jaloezie om haar te kunnen krijgen, haar man had aangevallen en die had dat bevestigd en een klacht tegen mij ingediend! Er waren geen getuigen... Het was al lang terug dik in orde tussen die twee en ik werd veroordeeld en moest een fikse boete betalen!

Toen had ik wel eventjes genoeg van de vrouwen. En ik dacht: **Maar niet meer met mij hé!**

Ons moeder had me ondertussen ingeschreven voor een date. Ik wou eerst natuurlijk niet meedoen, maar dan kende ons moeder nog niet goed! Uiteindelijk ben ik dan naar zo een "speed date" gegaan. Dat was niets voor mij. Ik was daar nog maar pas binnen en ik stond al terug buiten. En toen zag ik daar een meisje staan. Ze heette Violet en ze wachtte op haar vriendin, die haar naar huis zou brengen. Ik stelde natuurlijk direct voor om dat zelf te doen, want ze woonde bij mij in de buurt en ik vond haar wel "een toffe"!

Toen we goed en wel in de auto zaten, begon ze onbedaarlijk te wenen! Ik wist niet wat er gebeurde! Ze had al twee keer een zelfmoordpoging achter de rug, zei ze, want ze kon haar vorig lief maar niet vergeten. Toen we aan haar deur stopten, heb ik geprobeerd om haar te troosten en voor ik haar goed en wel had aangeraakt, begon ze hysterisch te roepen. Ze zwaaide met haar handen en stampte met haar voeten tegen mijn voorruit!

Van alle kanten kwamen er mensen naar de auto gelopen. Een forse man heeft er mij toen uitgesleurd en hij bedreigde me met zijn vuisten: "dat ik dat meisje met rust moest laten, of dat HIJ er anders eens zou tussen komen"! Ondertussen hadden omstanders de politie gewaarschuwd en werd ik geboeid weggevoerd. Ik hoorde nog juist iemand zeggen: "Dat is diezelfde man, die vorige keer die echtgenoot van Sandra in elkaar heeft geslagen! Een echte schande!"

Op het politiekantoor heeft het lang geduurd, vooraleer ik kon uitleggen hoe de vork aan de steel zat! Maar ze geloofden me niet, gezien mijn verleden met de man van Sandra. Bovendien had Violet verklaard, dat ik haar, tegen haar wil wou vastpakken. En lap; weeral een dikke boete, want dat was al de tweede keer, zei de politie en als het nog eens zou gebeuren, dan werd het gevangenis!

Toen ik thuiskwam had de "tamtam" zijn werk al gedaan en vooraleer ik mezelf kon verdedigen, begon ons moeder te roepen: "Waar heb ik dat aan verdiend dat ik met een criminele zoon zit opgescheept! Een aanrander van jonge vrouwen! Het wordt hoog tijd dat je hierbuiten bent!"

Ik heb me dan maar een tijdje stilgehouden en ik durfde geen enkele vrouw meer aan te kijken. Tot op die fameuze dag, toen er brand uitbrak bij mijn buurvrouwtje Angèleke. Ik ben door de vlammen gesprongen en heb haar eruit gehaald! Ik was de held van de straat. Iedereen droeg me op handen! Zo is het begonnen. Maar eerlijk gezegd, zag ik haar in het begin niet zitten, want zo'n schoonheid vond ik haar nu ook weer niet. Eigenlijk had ik er nooit echt aandacht aan besteed en zij aan mij blijkbaar ook niet.

En tijdens de lange winteravonden, zijn we af en toe tot een gesprek gekomen en moest ik toegeven, dat ze heel verstandig en boeiend kon vertellen. We hadden dezelfde ideeën en hielden we van dezelfde muziek! Ik geraakte gefascineerd door haar manier van doen en stilaan ontdekte ik dat ze eigenlijk heel mooie ogen had! Hoe méér ik naar haar keek, hoe mooier ze werd! Waarom had ik dat niet eerder gezien? Ze kon ook heel lief en charmant zijn en voor ik het goed besepte was ik verkocht! Gedaan met die opvallende, oppervlakkige grieten, met hun grote tietten! Hoe had ik al die tijd toch zo stom kunnen zijn! Angèleke moest ik hebben! Eindelijk begon ik het echte geluk te ontdekken... En toen heb ik mijn stoute schoenen aangetrokken en van het één kwam het ander... Nu zijn we ZO gelukkig! Het is een droom!!! En morgen gaan we trouwen. Eindelijk gaat het ervan komen! Eindelijk een nieuwe start! En deze keer laat ik er niets tussen komen! **Niet meer met mij hé!**

(Zijn GSM belt.)

Met Robert. Ha Mark, wat nieuws?... Wat zeg je?... Zeg dat het niet waar is hé! Maar enfin! Waar is dat Trieneke haar verstand? Waarvoor doet die nu zoiets? Ja, die wil natuurlijk “revanche” nemen! Angèleke gelooft dat toch niet hé? Jawel? Ja, natuurlijk heb ik dat toen op een briefje geschreven en ondertekend! Jij weet toch ook waarom? En iedereen weet toch dat het niet waar is? Maar Angèleke gelooft dat? En kan jij haar dan niet overtuigen? Ze gelooft jou ook niet? Ze wil niet meer met me trouwen? Maar enfin...dat kan toch niet waar zijn hé! Hoe... ze zit daar bij jou? Wacht Mark...ik kom direct af!

(Tegen publiek) Neem me niet kwalijk...ik moet dringend weg *(Staat op en praat nog verder, terwijl hij de scène verlaat.)* Maar hoe is dat nu mogelijk! Wacht tot ik dat Trieneke onder handen krijg! Die gaat er niet goed van zijn! **Deze keer niet met mij hé!!!**

EINDE